

DOSAR NR. [REDACTED]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 02.07.2024

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ și fiscal formulate de reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtul [REDACTED], având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns pârâtul prin consilier juridic, lipsă fiind reclamanta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că prin serviciul registratură s-a depus la dosarul cauzei precizări de către pârât, după care,

Se pune în discuție conform art. 131 CPC, competența Tribunalului București.

Pârâtul prin consilier juridic consideră ca Tribunalul București este competent.

Instanța constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze cauza.

Constată că la dosar s-a depus precizări și ordinul de salarizare prin care începând cu data de 01.05.2024 se acordă pe viitor sporul în cuantumul solicitat de reclamantă.

Pârâtul prin consilier juridic susține că pentru reclamantă a încetat calitatea de angajat la instituția pârâtă.

Se pune în discuție incidența OUG 62/2024 care a fost emisă de Guvern pentru suspendarea cauzelor și trimiterea pentru soluționarea unor chestiuni de drept la ÎCCJ în cauzele în care problemele de drept nu au primit o dezlegare din partea instanțelor supreme.

Pârâtul prin consilier juridic susține că nu e necesară dezlegarea unor chestiuni de drept având în vedere prevederile OUG 62/2024 precum și cele ale codului de procedură civilă nu a considerat că este îndeplinită cerința noutății chiar dacă nu este redată expres în cuprinsul OUG.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare pe sesizarea ICCJ și suspendarea cauzei.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea, motiv pentru care,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 16.07.2024.

Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată azi, 02.07.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților, de către grefa instanței.

Președinte,
CIOCOIU ADRIAN OVIDIU

Grefier,
LICĂ DIANA GEORGIANA

DOSAR NR. [REDACTAT]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 16.07.2024

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ și fiscal formulate de reclamanta [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâtul [REDACTAT], având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la data de 02.07.2024 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul respectiv, încheiere care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 16.07.2024, când în aceeași componență a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea următoarei chestiuni de drept: dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. A este supus plafonării reglementate de art. II din OUG nr. 115/2023.

Sunt incidente prev. art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, conform cărora dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din verificările efectuate, asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

La nivelul instituției pârâte, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare a fost acordat dinainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017 și a fost menținut în temeiul art. 38 alin. 2 din actul normativ, iar mai apoi a fost majorat cu 25% conform art. 38 alin. 3 din Lege.

Ulterior, salariul de bază al reclamantei a fost supus diferitelor majorări, însă valoarea sporului a fost menținută la suma de 573 lei, în temeiul unor acte normative succesive, respectiv OUG nr. 114/2018, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022, Legii nr. 296/2023 și OUG nr. 115/2023.

Art. 23 din Legea nr. 153/2017 prevede că *locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum*

și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.

Conform Anexei 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 917/2017, Pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, mărimea sporului pentru personalul prevăzut la cap. I și cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului din administrația publică locală, în funcție de numărul de factori de risc întruniți, este următoarea:

- a) spor de la 10,1% până la 15% din salariul de bază pentru personalul care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 5 din regulamentul-cadru;

Prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 contestat în cauză, sporul pentru condiții vătămătoare a fost menținut la suma de 573 lei, care prin raportare la salariul de bază de 8604 lei reprezintă 6,65%.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea următoarei chestiuni de drept: dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. A este supus plafonării reglementate de art. II din OUG nr. 115/2023.

Suspendă judecata cauzei privind pe reclamanta [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâtul [REDACTAT]

[REDACTAT], până la soluționarea sesizării.

Pronunțată astăzi, 16.07.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei.

Președinte,
[REDACTAT]

Grefier,
[REDACTAT]

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A DE CONTENȚIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE:

Grefier:

Pe rol se află soluționarea sesizării de îndreptare a erorii materiale strecurate în cuprinsul încheierii de ședință din data de 16.07.2024, în sensul completării elementelor omise, necesare soluționării sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cauza se soluționează fără citarea părților, conform art. 442 alin. (2) C.proc.civ.

Tribunalul reține cererea de îndreptare a erorii materiale în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Analizând actele dosarului, reține următoarele:

Conform art. 442 alin. 1 C.pr.civ. „Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.”

Constatând că din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile au fost omise unele elemente necesare soluționării sesizării, va dispune îndreptarea erorii materiale, în sensul completării respectivelor omisiuni, sens în care considerentele încheierii vor fi următoarele:

„Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.03.2024, reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu, obligarea acestuia la acordarea și plata sporului pentru condiții de muncă la o valoare care să reprezinte 15% din salariul de bază, începând cu data de 01.01.2024, precum și în continuare, actualizat cu indicii de inflație, obligarea pârâtului la plata dobânzii legale aferente sporului neacordat, calculată de la scadența drepturilor și până la plata efectivă, obligarea pârâtului la emiterea unor ordine în conformitate cu dispozițiile legale și plata corespunzătoare a contribuțiilor de sănătate și CAS, precum și anularea parțială a Ordinului nr. 57/04.01.2024.

În motivare, a arătat în esență că prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 i-a fost indexat salariul de bază acordat în luna decembrie 2023 cu procentul de 5% și i-a fost acordată suma de 573 lei drept spor pentru condiții de muncă. Prin contestația administrativă formulată, reclamanta a solicitat emiterea unui nou ordin, prin care să fie actualizată valoarea sporului pentru condiții vătămătoare de muncă la cuantumul de 15% din salariul de bază, astfel încât acesta să fie de 1290 lei și nu de 573 lei, cum prevede ordinul. A susținut că sporul pentru condiții de muncă se acordă în procent raportat la salariul de bază, conform Anexei 1 lit. a) din HG nr. 917/2017, între 10,1% și 15% și nu în valori fixe, cum a fost acordat de pârât.

A precizat că prin Decizia RIL nr. 27/2020 s-a stabilit că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare, astfel cum este reglementat de Legea nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a

majorărilor salariale reglementate, că și reclamanta face parte dintr-o categorie de personal din instituțiile publice și trebuie să i se aplice aceeași modalitate de interpretare a legii, că pentru reclamantă nivelul salariului de bază a ajuns la grila cuprinsă în anexa VIII din Legea nr. 153/2017. A învederat și că anumiți salariați ai beneficiază de sporul pentru condiții de muncă la nivel maxim.

În drept, a invocat prevederile Legii nr. 554/2004, Legea nr. 153/2017, HG nr. 917/2017, Regulament-Cadru din 20.12.2017 – anexa nr. 1, OG nr. 13/2011.

Pârâtul a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii. În motivare, a arătat în esență că reclamanta deține funcția de consilier juridic superior în cadrul Direcției Juridice a A susținut că cuantumul sporurilor de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, inclusiv cel pentru condiții de muncă a fost menținut în anul 2023 cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, iar în anul 2024 a fost adoptată aceeași măsură de politică fiscal-bugetară, prin art. 2 al OUG nr. 115/2023, că reclamanta nu urmărește recunoașterea și acordarea unui drept salarial nou ca urmare a atingerii valorii nominale prevăzută în grila de salarizare din Anexa VIII din Legea nr. 153/2017, ci dorește majorarea sporului deja existent, că decizia RIL nr. 27/2020 nu reprezintă o ipoteză de excepție de la aplicarea normelor care au suspendat posibilitatea creșterii cuantumului sporului, nestatuând asupra unei excepții de la plafonarea sporurilor, plafonare impusă succesiv prin OUG nr. 114/2018, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG nr. 115/2023, că salariul reclamantei a crescut etapizat și este în prezent la valoarea din grila de salarizare din Anexa VIII din Lege, însă sporul pentru condiții de muncă nu poate fi majorat prin raportare la salariul de bază actual al reclamantei, întrucât acesta rămâne la nivelul acordat anterior, că sporul pentru condiții de muncă a fost acordat în înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017, iar valoarea din prezent a sporului este valoarea care a fost menținută ca urmare a succesiunii de acte normative care au reglementat această menținere.

În drept, au fost invocate prevederile Legii nr. 153/2017, OUG nr. 115/2023, Legea nr. 296/2023, OUG nr. 168/2022, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 114/2018, Legea nr. 554/2004, Codul de Procedură Civilă.

Tribunalul reține că reclamanta are calitatea de funcționar public – consilier juridic, clasa I, grad profesional superior, gradația 5, în cadrul pârâtului, iar prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 i-a fost stabilit un salariu de bază în cuantum de 8604 lei, rezultat ca urmare a majorării salariului de bază cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 și un spor pentru condiții de muncă în cuantum de 573 lei.

Conform buletinelor de expertizare depuse la dosarul cauzei, la locul de muncă al reclamantei au fost identificați un număr de 4 factori de risc din cei menționați de art. 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 917/2017.

Reclamanta beneficiază de sporul pentru condiții vătămătoare în cuantum de 573 lei încă de la data de 27.12.2017, acesta fiind menținut la același cuantum în ordinele de salarizare emise pe numele reclamantei în anii 2019, 2020, 2021, 2022, 2023 și 2024.

Prin Ordinul nr. 507/21.06.2023 salariul de bază al reclamantei a fost stabilit la suma de 8194 lei, menționându-se că acesta este nivelul pentru anul 2022 în anexa corespunzătoare funcției.

Prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 contestat în cauză, sporul pentru condiții vătămătoare a fost menținut la suma de 573 lei, care prin raportare la salariul de bază de 8604 lei reprezintă 6,65%.

Chestiunea de drept ce necesită interpretare este dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. A este supus plafonării reglementate de art. II din OUG nr. 115/2023.

Soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât plafonarea reglementată de OUG nr. 115/2023 este singurul motiv invocat de pârât pentru menținerea sporului pentru condiții de muncă la valoarea anilor anteriori și neacordarea acestuia în intervalul procentual prevăzut de HG nr. 917/2017.

Reclamanta susține că din moment ce a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, ar trebui să beneficieze de sporul pentru condiții de muncă astfel cum este reglementat de Legea nr. 153/2017 și HG nr. 917/2017, similar funcționarilor din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor cărora li se acordă pentru prima dată acest spor ca urmare a atingerii pragului stabilit potrivit legii pentru anul 2022, invocând în acest sens raționamentul expus în Decizia RIL nr. 27/2020.

În concret, în cazul în care sporul pentru condiții de muncă nu este supus plafonării reglementate de OUG nr. 115/2023, reclamanta este îndreptățită la acordarea acestuia în procentele prevăzute de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. a.

Din verificările efectuate, asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, în temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea următoarei chestiuni de drept: dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. A este supus plafonării reglementate de art. II din OUG nr. 115/2023.

În opinia instanței, pentru personalul din sectorul bugetar (în privința căruia legea nu reglementează excepții) ce beneficia de un anumit spor la data adoptării OUG nr. 114/2018, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG nr. 115/2023, cuantumul acestui spor se va menține, întrucât actele normative indicate raportează acest cuantum la anul precedent. În această privință, consideră relevant considerentul nr. 79 din Decizia RIL nr. 27/2020.”

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Admite sesizarea privind îndreptarea erorii materiale privind pe reclamanta cu domiciliul în contradictoriu cu pârâtul cu sediul în

Dispune îndreptarea erorii materiale, în sensul completării elementelor omise, necesare soluționării sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 27.08.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei.

Președinte,

Grefier,